

بهبود ویژگی‌های تکسچرهشدن نخ یکسره پلیپروپیلن با استفاده از آمیزه‌های پلیمری آن با پلیآمید ۶ و پلیمرهای بلورماجع

میرهادی سیداصفهانی^{۱*}، علی خسروشاهی^۲

- ۱- دانشیار و عضو هیأت علمی دانشکده مهندسی نساجی، دانشگاه صنعتی امیرکبیر.
۲- دکتری نساجی، دانشکده مهندسی نساجی، دانشگاه صنعتی امیرکبیر.

چکیده:

تأثیر استفاده از دو نوع افزودنی پلیمری با ماهیت متفاوت (پلیآمید ۶ و پلیمر بلور ماجع)، بر بهبود قابلیت تکسچرهشدن نخ یکسره پلیپروپیلن مورد بررسی قرار گرفت. مشخص شد کاهش تبلور نخ تغذیه تنها عامل موثر بر بهبود تکسچرهشدن نوده، بلکه نوع و مقدار افزودنی و تأثیر آنها بر ساختار داخلی لیف و آرایش زنجیرهای مولکولی هم مؤثر استند. پلیمرهای بلورماجع با زنجیرهای سخت مولکولی خود میتوانند بر بهبود قابلیت تکسچرهشدن مؤثر باشند. آمیخته‌های پلیمری دارای پلیآمید ۶ مشروط برآنکه به نحو مناسبی در ماتریس پلیپروپیلن پراکنده و اتصالات خوبی با آن ایجاد کنند (در اثر حضور سازگارکننده) قابلیت تکسچرهشدن را بهبود میبخشند. ولی در هر حال تأثیر ماتریس پلیپروپیلن بر قابلیت تکسچرهشدن حائز اهمیت بوده و لازم است نسبت به اصلاح آن نیز اقدام شود.

واژگان کلیدی: آمیزه پلیپروپیلن/پلیآمید ۶ آمیزه پلیپروپیلن/نایلون ۶ آمیزه پلیپروپیلن/پلیمر بلورماجع، الیاف آمیزه پلیمری، نخ آمیزه پلیمری، تکسچرایزینگ

* مسئول مکاتبات، پیام نگار؛ khosroshahi_a@yahoo.com